

چکیده

مقدمه: حجم زیاد اطلاعات پزشکی با بیماری‌ها و روش‌های درمانی متفاوت می‌تواند یکی از عوامل بروز خطاهای درمانی در بخش مراقبت‌های ویژه قلبی باشد. هدف این پژوهش طراحی سیستمی بود که علائم حیاتی بیماران را به صورت مستمر و همزمان پایش نموده و در صورت غیرطبیعی بودن، هشدارهایی را تولید و مداخلات درمانی مناسب را به ترتیب اولویت پیشنهاد کند.

روش: این پژوهش از نوع کاربردی-توسعه‌ای بود که به روش مقطعی در سال ۱۳۹۴ در بیمارستان شهید رجایی استان تهران انجام شد. ۱۵ نفر پزشک و ۱۵ نفر پرستار شاغل در بخش مراقبت‌های ویژه قلبی به صورت غیرتصادفی هدفمند به عنوان نمونه در نظر گرفته شدند. در طراحی سیستم از فناوری MEAN.js و داده‌های پایگاه داده MIMIC II فیزیونت استفاده شد.

یافته‌ها: در این مطالعه حدود طبیعی و غیرطبیعی علائم حیاتی با توجه به شرایط محیطی و جمعیتی تعیین گردیدند. انواع مداخلات درمانی با توجه به میزان تغییرات علائم حیاتی در بیماران به ترتیب اولویت مشخص شد. نتایج نشان داد که سیستم تصمیم‌یار در ارائه مداخلات درمانی از صحت ۹۴/۶۸ درصد، حساسیت ۹۵ درصد و دقت ۱۰۰ درصد برخوردار بود و در تولید هشدارهای به موقع دارای صحت ۹۲/۹۲ درصد، حساسیت ۸۰ درصد و دقت ۱۰۰ درصد است.

نتیجه‌گیری: عوامل مختلفی در تعیین حدود طبیعی و غیرطبیعی علائم حیاتی و اولویت مداخلات درمانی تاثیرگذار هستند. نتایج نشان داد که سیستم‌های تصمیم‌یار بالینی می‌توانند بهنگام بروز وضعیت‌های پیش‌بینی نشده به متخصصان سلامت کمک‌کننده باشند. از نقطه نظر بالینی این سیستم موجب تسهیل درک علائم حیاتی، تشخیص وضعیت بیمار و منجر به بهبود فرایند تصمیم‌گیری بالینی می‌شود که می‌تواند در کاهش خطاهای درمانی تأثیرگذار باشد.

کلیدواژه‌ها: سیستم تصمیم‌یار، بخش مراقبت‌های ویژه قلبی، مداخلات درمانی، علائم حیاتی